

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1496/2020
14.07.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 171. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Неде Љепојевић Цветковић, поднетом против правноснажних решења Првог основног суда у Београду К 602/10 од 29.09.2020. године и К 602/10 Кв 1375/20 од 23.10.2020. године, у седници одржаној 14.07.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Првог основног суда у Београду К 602/10 од 29.09.2020. године и К 602/10 Кв 1375/20 од 23.10.2020. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду К 602/10 од 29.09.2020. године, делимично је усвојен захтев за накнаду трошкова браниоца окривљеног АА, адвоката Неде Љепојевић Цветковић од 06.12.2018. године па су досуђени трошкови поступка на име награде и накнаде за рад адвоката у укупном износу од 1.056.000,00 динара који се имају исплатити из буџетских средстава суда на текући рачун браниоца, по специјалном пуномоћју овереном пред јавним бележником Маријаном Секулић, дана 23.08.2018. године, у року од 60 дана од дана правноснажности решења, док је захтев браниоца преко досуђеног а до траженог износа, одбијен као неоснован.

Решењем Првог основног суда у Београду К 602/10 Кв 1375/20 од 23.10.2020. године делимичним уважањем жалбе браниоца окривљеног, адвоката Неде Љепојевић Цветковић, првостепено решење је преиначено у погледу висине досуђених трошкова тако што су досуђени трошкови кривичног поступка адвокату Неди Љепојевић Цветковић у износу од 1.147.500,00 динара на име награде и накнаде за рад адвоката, који се имају исплатити из буџетских средстава суда на текући рачун браниоца, по специјалном пуномоћју овереном пред јавним бележником Маријаном Секулић дана 23.08.2018. године, у року од 60 дана од дана правноснажности решења.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац окривљеног, адвокат Неда Љепојевић Цветковић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и побијана решења преиначи тако што ће окривљеном поред износа од 1.147.500,00 динара досудити и износ од 136.500,00 динара, на име награде и накнаде за рад адвоката као и износ од 60.000,00 динара на име састава захтева за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, указује да је побијаним другостепеним решењем на штету окривљеног повређен закон из члана 441. став 4. ЗКП.

Наиме, стоји чињеница на коју се указује захтевом браниоца, да кривично веће Првог основног суда у Београду није одлучило о захтеву браниоца окривљеног за накнаду трошкова на име награде браниоцу за састав жалбе изјављене против првостепеног решења, која жалба је делимично усвојена и првостепено решење преиначено у погледу висине досуђених трошкова кривичног поступка.

Међутим, имајући у виду да је одредбом члана 267. ЗКП, која се односи на трошкове пред судом правног лека, прописано да о дужности плаћања трошкова који настану код суда правног лека, одлучује тај суд, сходно одредбама члана 261. до 266. тог законика, то кривично веће Првог основног суда у Београду, које је било суд правног лека у конкретном случају, има могућност да о наведеном захтеву браниоца одлучи накнадно посебним решењем.

Стога се, по оцени овога суда захтевом браниоца окривљеног неосновано указује да је побијаним другостепеним решењем тиме што није одлучено о трошковима насталим код суда правног лека, повређен закон из члана 441. став 4. ЗКП.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног наводи и то да суд побијаним решењима окривљеном није признао трошкове на име приступа браниоца на главни претрес заказан за 12.04.2012. године из разлога што је бранилац тражио одлагање због кратког рока за припрему одбране, али да је пропустио да цени разлоге за овакав поступак браниоца, с обзиром на то да је претходни бранилац преминуо крајем фебруара 2012. године, да је окривљени за ову чињеницу сазнао тек 27.03.2012. године, а да је дана 04.04.2012. године ангажовао новог браниоца, који је истог дана извршио увид и тражио фотокопирање списка предмета, због чега је, према наводима захтева, очигледно да није било довољно времена за адекватну припрему новог браниоца, због чега је и тражено одлагање главног претреса; као и да окривљеном нису признати трошкови на име састава од стране браниоца два образложена (од 24.02.2008.

и 29.12.2016. године) и два остала поднеска (од 15.08.2007. и 05.02.2008. године) а којим поднесцима се, према ставу браниоца, указује на чињенице у прилог одбрани окривљеног.

По налажењу Врховног касационог суда изнетим наводима захтева бранилац оспорава закључак суда да се разлози одлагања главног претреса од 12.04.2012. године могу приписати у кривицу браниоца, односно оспорава чињенична утврђења суда везано за нужност подношења цитираних поднесака у сврху одбране окривљеног, на који начин указује на повреду закона из члана 440. ЗКП, која повреда није законом дозвољен разлог из члана 485. став 4. ЗКП, за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Весна Веселиновић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.